

La Renaixença (llibre pàg. 516-517)

- Els escriptors i intel·lectuals de la Renaixença es van proposar **recuperar la cultura catalana**. Per assolir **la identificació total entre llengua i pàtria** era necessari fer prendre consciència a la societat catalana de la viabilitat social i cultural de la llengua i especialment de **l'ús del català tant en la intimitat com en a la vida pública** i per això la burgesia havia de prendre consciència dels següents objectius:

- **Recuperar el passat esplendorós de Catalunya**, bàsicament l'època de la consolidació nacional del S.XII al XIV; edat mitjana. Descobrir i divulgar els clàssics medievals

Crear una **nova literatura en tots els seus gèneres**
(líric, èpic i dramàtic)

•**Recollir la literatura de caràcter popular de tradició oral** totes les **llegendes i la poesia de tradició oral** (el folklore) que s'havia mantingut fidel a uns temes genuïnament catalans i a la llengua pròpia, com per exemple, els cançoners, la rondallística, els costums...)

•**Normalitzar i normativitzar la llengua**, sobretot pel que fa a l'ortografia, a la **gramàtica i depurar el lèxic ple de castellanismes**. Crear un **models de llengua depurats** (ortografia, lèxic, lleis gramaticals) Però a l'hora de buscar un model de llengua sorgiren dues tendències lingüístiques irreconciliables: una que propugnava el català “acadèmic” i una altra que defensava el català “que ara es parla”

Crear òrgans de difusió cultural en català (premsa i editorials).

Potenciar les institucions que ja existien (Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona) i crear-ne de noves (Jocs Florals)